

Skandinaviens Stjerne = Nobbr. 1948

Er det ikke nok, at man er ærlig i sin Tro?

Hvor ofte stilles ikke dette Spørgsmaal! Hvor ofte hører man ikke de Ord: »*Er det ikke lige meget, hvad vi tror, blot vi er oprigtige?*« Under Samtale om religiøse Emner er man hyppig udsat for et saadant lydende Svar: »*De har fuldstændig Ret! Selv om jeg ganske vist ikke ser paa Sagen paa samme Maade som De. Jeg tror nemlig ikke, at det saa meget kommer an paa, hvad man tror, naar man bare er ærlig i sin Tro. Er man oprigtig i sin Tro, skal alting nok blive godt til sidst!*«

Lad os undersøge hvorledes det forholder sig med denne Sag.

En fornuftig og upartisk Overvejelse af denne meget fremtrædende Opfattelse, frembringer dette Resultat: Et saadant Begreb er meget misvisende, og det har en saadan Virkning, at Mennesker, naar de een Gang er blevet af den Mening, at Oprigtighed er nok, standser i deres Søgen efter Sandhed.

Selv den stærkeste Tro paa falske Principper gavner ikke. »*De dyrke mig forgæves, idet de lære Lærdomme, som er Menneskers Bud*«. Math. 15:9. Lyder disse af Kristus udtalte Ord, som om det gjorde ingen Forskel, hvad end man tror?

Paulus Tro, at Jesus af Nazareth var en Bedrager, ledte ham til at forfølge Kristi Tilhængere med stor Iver. Da Paulus forsvarede sig for Kong Agrippa, sagde han: »*Jeg selv mente nu ogsaa at burde gøre meget imod Jesus, Nazarærerens Navn*«. Ap. G. 26:9. — Det var Paulus oprigtige Mening, at Jesus Navn burde forfølges. Ved den vidunderlige Begivenhed, der skete under Paulus' Rejse til Damascus, fik han Sandheden at vide. Tror De, at Paulus vil holde med de, som siger: »*Alt skal nok gaa godt, blot vi tror, og er oprigtige i vor Tro?*«

De andre Kristne Forfølgere, var, ifølge Kristi egne Ord, ogsaa oprigtige. »*De skulde udelukke Eder af Synagogerne, ja, den Tid skal komme, at hver den, som slaar Eder ihjel, skal mene at vise Gud en Dyrkelse.*« Joh.E.16:2. — Overvej disse Ord! — De, som ihjelslog de Kristne, mente at vise Gud en Dyrkelse. Tænk Dem: Oprigtighed i deres rædsomme Gerninger. Tro paa, at de viste Gud en Dyrkelse, idet de berøvede uskyldige Børn, Kvinder og Mænd deres Liv. — Tror De, at Gud vil give disse Forbrydere en Plads i hans Rige, bare fordi de var oprigtige i deres Tro?

Bibelen, den Bog vi Kristne bruger som en Rettesnor, siger udtrykkelig: »*Een Herre — een Tro — og een Daab.* Ef. 4:5. — Hvordan kan man tillade sig at sige, det er lige meget, hvad vi tror paa, naar der kun er een?

Paulus siger med stærke Ord: *Men selv om vi eller en Engel fra Himmelen forkynder Eder Evangeliet anderledes, end vi have forkyndt Eder det, han være en Forbandelse.*« Gal. 1:8. — Det kan vel ikke være vi Kristne lige meget, om vi forbander os selv, ved at forkynde et anderledes Evangelium. Ogsaa i sit Brev til Timotheus advarede Paulus imod Førelse af fremmed Lære. I. Tim. 1:3. — Paulus formanede de Hellige Gang paa Gang at holde fast ved Jesu Kristi Evangelium, som det forkyndtes af Apostlene.

Forfatteren til Hebræerbrevet sagde: »*Jesus Kristus er i Gaar og i Dag den samme, ja, til evig Tid. Lader Eder ikke lede vild af mange Haande og fremmede Lærdomme.*« Hebr. 13:8,9.

Det forekommer mig, at enhver kan tydeligt læse i Bibelen, den Sandhed, at et og kun et Evangelium kan frelse os i vor Faders Rige.

Til Slut vil jeg gerne anføre et fornuftsmæssigt Eksempel, for de, som siger, jeg er ikke saa bibelkyndig:

— Kaptajnen paa en stor Atlanterhavsdamper gaar ned i sin Kahyt fuldkommen ærlig og oprigtig i sin Tro paa, at Skibet holder rigtig Kurs; men han har gjort Fejl i sine Beregninger. Mon Oprigtigheden af hans Tro redder Fartøjet fra den farefulde Kyst eller hans Passagerer fra en Grav i Dybet? Hundreder af fortvivlede og utrøstelige Paa-

rørende til de Omkomne vil med een Mund benægte, at alt gaar godt, naar et Menneske blot er ærlig i sin Tro.

Sandhed og kun Sandhed vil gavne Menneskeheden. Sand Tro og kun sand Tro kan virke til Menneskehedens Opbyggelse.

Missionær E. Blaine Sørensen.

Til dig

Aktiviteten af Ledelsen af en genealogisk Forening maales ved det Antal Navne, der gøres klar til Templerne.

Trosartiklerne

11. Vi fordrer Ret til at dyrke Gud den Almægtige i Overensstemmelse med vor egen Samvittigheds Bydende og indrømmer alle Mennesker den samme Rettighed; lader dem tilbede hvad som helst, hvor som helst og paa hvilken som helst Maade de behage.

Dette Krav gøres mere i Forbindelse med De Helliges politiske og civile Ret end med Hensyn til Forkyndelsen af deres religiøse Lærdomme, og det skal bemærkes, at de Hellige indrømmer andre den samme politiske og civile Ret, som de selv kræver. Det er imidlertid sandt i vore moderne Dage, som det var i de gamle Tider, at Forkyndelsen af Jesu Kristi Evangelium har bragt, ikke Fred, men »Sværd« til Verden, selv om Sværdet stadig findes i Hænderne paa de, der er imod de helliges Religion, aldrig i Hænderne paa de Hellige uden i Selvforsvar. De Hellige har aldrig troet, at de havde nogen Ret, og heller ikke Magt, til at paatvinge nogen deres Tro, kun har de prøvet, at overbevise dem om deres Evangeliums Sandhed. Det er i Sandhed Kirkens Lærdom, at »Ingen Magt eller Indflydelse kan eller bør udøves i Kraft af Præstedømmet uden ved Overbevisning, Langmodighed, Mildhed, Sagtmodighed og uskrømtet Kærlighed. Ved Venlighed og sand Kundskab, som uden Hykleri og uden Svig skal storligen udvide Sjælene«. Pagt. B. 121: 41—42.

Konference i det hellige Land

Af Ældste James J. Mc. Farlane.

Beirut, Libanon.

Vi var alle spændte paa denne Konference i det hellige Land. Vi var endog lidt ængstelige, da det var den første Konference siden den Palæstinske-Syriske Mission var blevet genaabnet. For nogle af os ville det blive det første Møde med Hovedparten af de Hellige i Aleppo, Syrien. Saaledes startede vi den 15. Maj om Morgenen fra Missions Hovedkvarteret i Beirut. Vort Selskab bestod af Præsident og Søster Badwagan Piranian, Søster Helen Layton og Ældsterne Shelton, Wilcox, Burch og Mc. Farlane.

Vi kørte i Bil af Vejen gennem Tripolis, Homs, Hama til Aleppo. Vi lagde Vejen om af Kysten og blev slaaet af de forskellige, stadig skiftende Scenerier. Vi synes hurtigt at gaa fra det nuværende ind i det forbigangne. Det var fuldstændigt som Tiden var sat 2 Tusinde Aar tilbage. Vi saa Bedouinernes Teltlejre, Normadefolket, som stadig flytter fra Sted til Sted med deres Faare- og Gedeflokke. Vi saa gamle Bygninger, saadan som de maa have set ud paa Kristi Tid. Mænd og Kvinder dyrkede Jorden med gammeldags Redskaber — Træplove trukket af Æsler, Muldyr, Okser eller sommetider en Vandbøffel.

Kameler drev afsted paa deres ensomme Gang hen ad Vejen for at gøre Billedet mere fuldstændigt. Ved Tripolis drejede vi ind i Landet og mistede selv den mindste Smule Forbindelse med den moderne Civilisation. Selv Landet synes at blive mere primitivt. Vi saa mange mærkelige Syn, i hvert Fald for vore Øjne. Langs med Vejen saa vi Boliger af alle tænkelige Typer. Der var Stenhuse, Mudrhuse, Huse af Pinde, Telte og lejlighedsvis saa vi Folk, der levede i Huler.

Den fremherskende Type paa Landsbyer var slaaende, ikke alene for Øjet, men ogsaa for Fantasien. De var sammensatte af Hjem, hvert havde fra et til 8 eller 10

Telte i en Rundkreds med kuppelformde Tag. Hver af disse Kupler blev tilføjet efterhaanden som en Musselmand tog en ny Hustru i sit Hushold.

Vi passerede Byen Homs og gennem Byen Hama med dens gamle Vandhjul, som Indbyggerne brugte til at drage Vand op med til Overrisling. Man hører disse tunge Hjul knage i deres Træfuger længe før man faar dem i Syne og denne Lyd synes at overdøve alle andre Lyde, ligesom deres Størrelse synes at gøre Byen mindre.

Efter at have rejst i 9 Timer naaede vi Toppen af en Bakke og fik Aleppo i Syne. Det var et velkomment Syn efter den lange Tur. Vi blev hilst af Ældsterne Asay og Connell og en lille Gruppe Hellige, som bød os et varmt Velkommen. Vore Brødre og Søstre i dette Land er virkelige sidste Dages Hellige. De faar En til at føle sig stolt over at være forenede med dem i denne store Kirke. Deres Omsorg for os var saadan, som vi ellers kun læser om det i Historiebøger. Aldrig har vi faaet bedre Føde eller har været bedre modtaget end af denne Gruppe sidste Dages Hellige.

Konferencen var glimrende. Den var omhyggelig planlagt og fremført. Det var en aandelig Forsamling, og man saa, at disse sidste Dages Hellige virkelig havde lagt deres Hjerter i Forberedelserne.

Skønt de fleste af Missionærene kun kunde forstaa nogle faa Ord af det armenske Sprog, udviste de Hellige, som deltog, en saa ydmyg Aand, at hvert Ord var en Glæde og synes at blive forstaaet. Hver af os havde Lejlighed til at tale med Albert Ouzounian som Tolk. Konferencens Højde var, da Primary-Børnene sang flere Sidste Dages Hellige Salmer. Det rørte alle Hjerter.

Primary havde under Ældsterne Asay og Connell haft en enestaaende Vækst i de syv Uger den havde været organiseret. Den første Uge var der 10 Børn, der overværede Mødet. De forøgedes hurtigt til nu, hvor Bøgerne indeholdt 55 Navne, hvoraf kun 12 Procent var Medlemmers Børn. Primary Programmet synes at udfylde et stort Savn for Børnene i dette Land.

Det var modstræbende, vi forlod Aleppo efter denne aandelige Fest, som vi havde nydt og efter Samværet med disse gode Hellige. Vor Tilbageetur var lige saa farverig som Udturen. Vi tog en anden Vej gennem den gamle By Baalbeck med dens gamle Templer, bygget af Romerne. Vi havde det Privilegium at standse og se alle disse Ting. Derefter tog vi Vejen over Toppen af Libanon Bjergene og ned til Beirut. Vor 820 km lange Rejse var til Ende.

Ved vor Ankomst til Beirut erfarede vi, at de arabiske Lande havde erklæret Jøderne i Palæstina Krig. Vi befandt os sandelig i et Land i Krig. Herrens Haand havde været med os, idet vi havde faaet Lov at rejse uanfægtet til Aleppo til vores Konference og igen tilbage til vort Hovedkvarter i Sikkerhed.

Til Kirkens Medlemmer:

Vi beder Dig venligst udfylde indlagte Genealogiske Undersøgelsesrapport og sende den i udfyldt Stand til Præsident Einar Nielsen, Karlsgaard pr. Sig.

Du gør os og Dig selv en stor Tjeneste. Tak!

Idealer

Som Du tænker, saa rejser Du; og som Du elsker, saa er Dine Egenskaber.

Du er i Dag, hvor Dine Tanker har bragt Dig; i Morgen vil Du være hvor Dine Tanker bringer Dig. Du kan ikke slippe fra Resultatet af Dine Tanker, men Du kan lide og lære, kan antage og blive glad. Du vil virkeliggøre Dit Hjertes Drømme (ikke de unyttige Ønsker), det være sig simple eller skønne eller en Blanding af begge, for Du vil altid stræbe mod det, som Du hemmeligt ønsker. I Din Haand ligger Dine Tankers krævende Resultat; Du vil modtage det, som Du fortjener, intet mere, intet mindre. Uanset hvad Dine nuværende Omgivelser er, vil Du falde, forblive, eller rejse Dig med Dine Tanker.

J a m e s A l l a n.

Kredslærernes Budskab

Ærlig Tiende.

Betaler Du ærlig Tiende til Kirken? Det er et ubehageligt Spørgsmaal for mange, og mange har da ogsaa gennem Tiderne og ogsaa i vore Dage søgt at sno sig udenom Spørgsmaalet. En svarer: Jo, jeg betaler en Tiendedel af det, der er tilbage, naar jeg har trukket Skat og andre Udgifter fra. En anden: Ja, naar jeg har Raad, betaler jeg en ærlig Tiende. En tredje svarer ikke, men spørger: Skal jeg betale Tiende eller min Gæld? Og saadan faar man mange forskellige Svar. Men hvad siger Herren? I Pagtens Bog læser vi klart og tydeligt, at alt overflødig Ejendom burde vi give til Kirken »for mit (Herréns) Huses Opbyggelse, for Zions Grundlæggelse o. s. v. . . . og dette skal være Begyndelsen til mit Folks Tiendeydelse. Og derfor skulle disse, som saaledes have ydet deres Tiende, betale en Tiendedel af alle deres aarlige Indkomster; og denne Lov skal bestaa for dem evindeligt, for mit hellige Præstedømme, siger Herren.« (Kap. 119).

Engvidere staar der » . . . thi den, som har betalt Tiende, skal ikke opbrændes (ved hans, Kristi, Tilkommelse)« (Kap. 64: 23).

En Tiendedel af alle vore aarlige Indtægter, er det til at tage Fejl af, og staar der noget om, at vi gerne maa trække det og det fra? Gud behøver ikke Din Tiende, men Du behøver at vise, hvor meget Du vil ofre for hans Sag og til Opbyggelsen af hans Kirke paa Jorden. Men tro ikke, Du kan bruge Tiende som en Undskyldning for, at Du har Gæld, Du kan bedrage Mennesker, men ikke Gud. Den, der af et ærligt Hjerte prøver at hjælpe Herrens Værk frem paa Jorden, vil ogsaa finde Udvej for Gæld og de daglige Udgifter. Utallige Vidnesbyrd er blevet givet af denne Kirkes Medlemmer om, hvorledes Gud har hjulpet dem, naar de har været ærlige overfor ham.

Bed ham hjælpe Dig at betale enhver sit og endda være i Stand til at betale en ærlig Tiende, Velsignelserne vil ikke udeblive og Du vil undgaa Ødelæggelsen ved Kristi Tilkomst.

Arlin.

Forsidebillede: Idaho Falls Tempel.

Henvisninger til Mormons Bog

Bibelen.

1. En Bog, som kulde komme ud af Jøderne	1. Neph. 13: 20—23.
2. Frugt af Juda skal skrive	2. Neph. 3: 12.
3. »En Bibel, en Bibel«	2. Neph. 29. Kap.

Kristi første Komme.

1. Kristus og de 12 stiger ned	1. Neph. 1: 9—11.
2. Jomfruen i Nazaret	1. Neph. 11: 13—18.
3. Kristi Komme	1. Neph. 11: 24.
4. Skulde komme omtrent 600 Aar Aar efter Lehi havde forladt Jerusalem	1. Neph. 19: 8—13.
5. Forudsigelse om Jomfruen	2. Neph. 17: 14—16.
6. Skulde vise sig for Nephitterne	2. Neph. 26: 1.

Kristus, et personligt Væsen.

1. Herren er almægtig	Mos. 3: 5.
2. Kristus er Fader og Søn	Mos. 15: 1—6.
3. Faderens enbaarne Søn	Alma 9: 26.
4. Kristus tilvejebringer Opstandelsen ..	3. Neph. 11: 7—11.
5. Kristus viser sig for Jareds Broder ..	Ether 3: 14—16.
6. Kristus taler til Moroni	Ether 12: 39.

Frafaldet fra Evangeliet forudsagt.

1. En vederstyggelig Kirke skal opstaa ..	1. Neph. 13: 26—27.
2. Djævelens Kirke skal opstaa, kun to Kirker	1. Neph. 14: 9—12.
3. Krige i den store Kirke	1. Neph. 14: 15—17.
4. Nephitterne skulle ødelægges	2. Neph. 26: 10.
5. De vises Visdom skulde forgaa	2. Neph. 27: 25—26.
6. Se, jeg er Herren	2. Neph. 28: 3—10.
7. En Bibel, en Bibel	2. Neph. 29: 1—14.
8. Adskillelse af Folk	2. Neph. 30: 10.
9. Alle Slags Frugt paa Olietræet	Jak. 5: 30—37.
10. Nephitterne skal nedsynke i Vantro 400 Aar efter Kristus	Alma 45: 10—14.
11. 4de Generation vil sælge Kristus ...	3. Neph. 27: 32.
12. Mormons Bog skal komme frem i de onde Dage	Morm. 8: 26—32.

Jeg ønsker at vide:

S p ø r g s m a a l:

Hvorfor er vor Kirke den eneste, hvor man hører om Daab for de døde? Dersom det er en kristen Lærdom, hvorfor praktiserer andre Kirker den saa ikke?

S v a r:

Husk paa, at andre Kirker i Verden lærer mange »Lærdomme som er Menneskebud«. Der har været et fuldstændigt Frafald fra Evangeliet efter Apostlenes Død. Evangeliet i sin Renhed, blev derfor taget fra Menneskene, ligeledes gik Præstedømmet tabt under Frafaldet. Gennem den mørke Middelalder blev mange af Lærdommene forandret, og nogle gik fuldstændig tabt. Blandt de Lærdomme som gik tabt var »Daaben for de Døde«. Ikke desto mindre er det en kristen Lærdom, som er omtalt i Bibelen. Dersom Du vil læse det nye Testamente, 1. Peters Brev 3: 18—20, vil Du se, at medens Kristi Legeme laa i Kraven, gik hans Aand til Aandeverdenen og prædikede for Aanderne der, og deriblandt var de Aander, som var i Forvaring fra Noahs Dage, da Syndfloden udryddede de ugudelige. Hvorfor gik han og prædikede for disse? Peter fortæller os i sit 1. Brev 4. Kap., 6. V.: »Thi derfor blev Evangeliet forkyndt ogsaa for de døde, for at de vel skulde være dømte paa Menneskers Vis i Kødets, men leve paa Guds Vis i Aanden«. Det er Herrens Hensigt at give enhver Lejlighed til at lære Evangeliet at kende og acceptere det. Herren lærer, at Daab er nødvendig for enhver Persons Frelse. Hvordan kan en død Person døbes? Der er kun et Svar, nemlig, at de levende maa døbes for de døde. Paulus lærer denne Lærdom og hans Bemærkning derom viser, at det er almindelig praktiseret blandt Menigheden paa den Tid. I det nye Testamente læser vi i Korinthiebrevet 15. Kap., 29. V., at Paulus forsvarer Opstandelsen. En af Argumenterne han bruger, stadfæster Daaben for de døde, som den praktiseres blandt dem. Han siger: »Hvad skal ellers de gøre, som

lader sig døbe for de døde, dersom de døde ikke oprejses, hvorfor lade de sig døbe for dem. Af disse Ord ser vi, at Daab og Frelse for de døde er en kristen Daab, omtalt i selve Bibelen. Den eneste Grund for at andre Kirker ikke lærer dette er den, at de er gaaet bort fra Sandheden. Dette er et Bevis mere paa, at vi ejer det sande gengivne Evangelium.

S p ø r g s m a a l:

Er en Engel et opstandent Væsen?

S v a r:

Ja, læs Pagtens Bog, det 129. Kapitel, hvor der gives den bedste Forklaring.

Dansk Forfatter i Salt Lake City

Forfatteren Thomas Olesen Løkken har i Sommer opholdt sig i Salt Lake City, hvor han bl. a. gav en Række Foredrag.

Thomas Olesen Løkken er en kendt Personlighed i Danmark og har en ret udbredt Produktion bag sig.

Til Missionærerne:

Bed altid Deres Daabskandidat medbringe Daabsattest, fra den Kirke de kommer fra, den Dag de skal døbes i Jesu Kristi Kirke, det vil lette Grenseekretærens Arbejde.

Fra Missionsmarken

Velfærdskomiteens Høstgilde i Aalborg

Fredag den 10. Sept. 1948.

Denne Aften stod fra Begyndelsen til Afslutningen i Succesens Tegn, men Festen var ogsaa nydeligt lagt an, typisk dansk, med et Islet af Zions Land indvævet i Festens Monster.

Kl. 18,30 begyndte de festklædte Gæster at indfinde sig og de blev behageligt overraskede over at finde den lange Korridor illumineret med kulørte Lamper. En Duft af dejlig Mad strømmede ud fra Køkkenet, hvor travle Hænder var beskæftiget. Efterhaanden som Gæsterne ankom blev de anvist Plads ved sir-

ligt pyntede Borde — smaa Havreneg, River og Leer — og ved hver Kuvert laa en lille Blomsterbuket af Efteraarets Smaablomster — lukket omkring Stænglerne med Staniol fastgjort med smaa danske og amerikanske Flag —. Under Loftet snoede Guirlander i alle Spektrets Farver sig og midt i Salen var rejst en »Majstang« rigt dekoreret med alle Efteraarets Farver. Det samme gjaldt Væggene og for Enden af Salen var M. Mændenes og Gleanerpigernes Ramme dekoreret med et stort dansk og amerikansk Flag samt Kornneg. Medens Gæsterne gik til Bords muciserede vor dygtige Pianist Missionær David Mc. Neill.

Præcis Kl. 19 bød Præsidenten for Velfærdskomiteen, Ingemann Bendtsen, Velkommen til de 92 Gæster, alt hvad Salen kunde rumme, og Sangen »Vi glædes og frydes« understregede yderligere den lyse Feststemning. Under et Øjeblikks Stilhed med Tak til Ham, der skænker os det gode Samværd, blev Maden velsignet af Missionær Werner, og som ved et Trylleslag kom fikse sort- og hvidklædte Serveringsdamer ind med dampende Fåde med lækkert Flæskesteg og Rødkaal. Det skete alt i et Tempo, saa at ingen behøvede at vente. Bagefter serveredes Æblegrød. Præsident Bendtsen tog nu Ordet og talte om Velfærdsarbejdet i Aalborg, der selv om det stod økonomisk svagt, ved et ihærdigt Forarbejde i Dag kunde præsentere smukke Resultater, og han appellerede til til alle om at deltage i denne »Samaritergerning« som Velfærdsarbejdet egentlig var, og han paaviste i klare fordomsfrie Ord, hvorledes baade den materielle og den aandelige Frelse var afhængige af dette Arbejde, og han henviste til Jesu Ord: »Jeg var syg, og I besøgte mig ikke, jeg var sulten og tørstig, og I mættede mig ikke,« og saaledes understregede han kraftigt, hvad sand Kristendom var, og hvorledes den skulde praktiseres, alt efter Herrens Ord. Han sluttede med en kraftig Opfordring til alle om at gaa ind for Sagen, og i Gerning høste de Velsignelser som laa nær for Haanden.

Aftenen var symbolsk, et Høstgilde, en Tak fordi Jordens Afgrøder var i Hus. Efter Spisningen fulgte Overraskelserne Slag i Slag. Lyset blev slukket og Tæppet gik fra Scenen og aabenbarede en Kornmark, omkranset af Sø og Skov og fem søde Høstpiger sang, staaende ved Kornneg med River og Le og i straalende Projektørbelysning, Jeppe Aakjærs enkle skønne Sang: »Jeg er Havren«. Ruth Jensen, ikklædt Nationaldragt, sang Solo, med et nynnende Kor i Baggrunden. Da denne Scene sluttede med den friske »Marken er mejet«, var det ikke sært, at Publikum overgav sig paa Naade og Unaade og klappede kraftigt. Derefter skildrede Christian Johansen under Musikledsagelse Henrik Ibsens berømte Digt »Terje Vigen«, og Publi-

kun fulgte opmærksomt »Terjes« Lidelseshistorie. I smukke Nationaldragter blev et »Landbofrieri« med Vekselsangen »Kan Du bage Kage« udført morsomt og kvikt af Inge Nielsen og Severin Jensen. En indiansk Kærlighedssang »By the Waters og Minnetonka« blev med blændende Teknik spillet som Violinsolo af Missionær Fisch, accomp. af Missionær Mc. Neill. Mændene sluttede det fine Program ved med fuldtonende Basstemmer at synge »Old Man River«.

Medens Salen ryddedes til en Svingom gik Gæsterne ind i de tilstødende Lokaler og drøftede Aftenens Program og snart tonede kendte Dansemelodier, baade gammeldags og moderne, ud gennem Koncertanlægget og lokkede saavel ældre som yngre paa Dansegulvet. I et Par Timer, kun afbrudt af en Forfriskning, med Is og Sodavand, morede alle sig paa gemyttligste Maade. Kl. 11,45 sluttedes paa sædvanlig Maade med Bøn.

Det var en festlig, folkelig og fornøjelig Aften.

Fra Gæsterne lyder en varm Tak til Arrangørerne for det store Arbejde, den dejlige Mad og den lyse Feststemning.

Chr. Johansen.

Aabningsfester i Den danske Missions Ungdomsforeninger.

AALBORG: Onsdag den 22. Sept. afholdt Ungdomsforeningen sin Aabningsfest med et smukt og lodigt Program i den store Sal, afvekslende med Sang og Musiknumre. Senere paa Aftenen fortsattes i den lille Sal med morsomme Numre i den lettere Genre, hvilket Gang paa Gang kaldte Smilet frem. Den overmaade vellykkede Aften sluttede Kl. 2,30. Der var ca. 125 til Stede.

Optakten til Vinterens forskellige Aktiviteter er begyndt, og vi udtaler Ønsket om, at det maa lykkes Ungdomsforeningens Ledere at skabe Interesse for og samle de unge om de Opgaver, som tjener til Glæde og Udvikling for enhver Deltager.

Chr. Johansen.

AARHUS: Den 11. Sept. afholdt Ungdomsforeningen Aabningsfest. Beviset paa Søkendes Tilfredshed blev givet gennem den gode Aand, der var tilstede og Jubelen over de forskellige Numre. Stor Lykke gjorde Bikubepigernes Skuespil »Det sorte Faar« og det samme var Tilfældet med et Skuespil, der hed »Træk af Kristi Liv«, hvor Scenen var omdannet til et sydlandsk Motiv i Farver. Ind imellem var der Servering og Taler over Valgsproget samt Musik og Sang af de unge. Salen og Bordene var smukt pyntede med Blomster. Efter Programmet blev der spillet op til Dans. Der var 125 Tilstede til den vellykkede Fest, som dannede en fin Optakt til Vinterens Arbejde.

R. Nielsen.

HORSENS: Onsdag den 8. Sept. indledte Horsens G. U. F. Vintersæsonen med en Fest, hvor der i alt deltog 88 Mennesker. Efter Indledning og Velkomst blev der opført en Sketch »Stræbende Ungdom«, hvorefter Sang, Musik og Lege skiftede Aftenen igennem. Aftenens Clou var en Auktion over medbragte Madpakkær. De indkomne Penge gik til Grenens Klaverfond.

Søndag den 12. Sept. talte Missionspræsident Alma L. Petersen ved et godt besøgt Møde, hvor der hele Aftenen var en god Aand til Stede. Præsidentens Besøg var en stor Opmuntring for os her i Horsens.

Kaj F. Bjørn.

ODENSE: Ungdomsforeningens Aabningsfest gik som ventet straalende. Salen var pyntet smukt med Flag og Blomster. G. U. F.s Initialer stod i Blomster paa Salens Endevæg. Der var ca. 80 Mennesker tilstede. Af Programmet skal nævnes følgende: Præsentation af Odense Bikubepiger. Præsentation af det nye Valgsprog ved en Sketch, udført af Kirkens Medlemmer og Venner, en Recitation af Per Gynt og endelig den lille muntre Sketch »Hans og Trine«. Ind imellem underholdt Missionæerne med Sange og en lille Søndagsskoledreng sang »Se det sommer af Sol«. Festen sluttede med »Der er et yndigt Land«.

Leona Hansen.

Daab.

AALBORG: Den 4. September 1948 blev følgende døpte: Hilmer Frode Lassen blev døbt af Missionær Lyle Petersen, Haandsp. af samme. Oda Helene Lassen blev døbt af Missionær Lyle Petersen, Haandsp. af Missionær Willis Petersen. Birte Karin Lassen blev døbt af Missionær Lyle Petersen, Haandsp. af Missionær Willis Petersen. Johanne Bodil Nielsen blev døbt af Ældste Holger Jørgensen, Haandsp. af Grensforstander Arnold J. Bukke. Erna Gudrun Nielsen blev døbt af Missionær Lloyd Felsted, Haandsp. af Missionær Keith Peterson. Elsiné Nielsen blev døbt af Missionær Charles R. Madsen, Haandsp. af Missionær Grant A. Stucki.

Den 21. September 1948 blev følgende døpte: Kirsten Andersen blev døbt af Missionær Axel F. Andreasen, Haandsp. af Grensforstander Arnold J. Bukke. Hanne Andersen blev døbt af Missionær Axel Andreasen, Haandsp. af Missionær Glen M. Marcussen. Anna Marie Andersen blev døbt af Missionær Axel F. Andreasen, Haandsp. af Missionær Martin Nielsen. Aage Thorvald Andersen blev døbt af Missionær Axel F. Andreasen, Haandsp. af Missionær Willis Petersen.

ESBJERG: Den 19. September blev Lizza Petersen døbt af Grensforstander Chr. Jensen, Haandsp. af Missionær Mark R.

Berrett. Den 26. September blev Poul Johannes Petersen døbt af Missionær Mark R. Berrett, Handsp. af samme.

Vi ønsker de nye Søskende til Lykke og velkommen i Kirken.

Velsignelser.

AALBORG: Den 5. September 1948 blev følgende Børn velsignet: Doris Irene Lassen, Datter af Hilmar Frode Lassen og Oda Helene Lassen, født den 6. November 1946, blev velsignet af Missionær Bryce Baxter. Ida Maria Lassen, Datter af Hilmar Frode Lassen og Oda Helene Lassen, født den 4. Oktober 1941, blev velsignet af Missionær Bryce Baxter.

FREDERIKSHAVN: Den 29. August 1948 blev Irvind Vestergaard Christiansen og Aase Christiansens lille Datter, født den 8. Maj 1948, velsignet af Missionær Billy F. Jensen og givet Navnet Britta Mae Vestergaard Christiansen.

KØBENHAVN: Den 5. September 1948 blev Jørgen Ove Johansens og Karen Inge Johansens lille Datter, født den 25. Juni 1948, velsignet af Missionær Kay Andersen og givet Navnet Hanne Johansen.

ESBJERG: Den 5. September 1948 blev Ernst Christensen og Erna Christine Christensens lille Datter, født den 24. Juni 1948, velsignet af Grensforstander Christian Jensen og givet Navnet Judith Christensen. Den 26. September blev Arly Vang og Aase Vangs lille Datter, født den 22. Juni 1948, velsignet af Grensforstander Christian Jensen og givet Navnet Anita Vang.

Ordinationer.

ESBJERG: Den 22. August 1948 blev Harald Aksel Christiansen ordineret til Diakon af Grensforstander Christian Jensen.

RANDERS: Den 7. Juni blev Martin Erling Elkjær Petersen ordineret til Diakon af Grensforstander Kenneth Jensen.

Forflytninger.

Den 9. September blev Douglas J. Reed flyttet fra Randers til Frederikshavn og Amber Charles Davidsen blev flyttet fra Frederikshavn til Randers.

Afløsninger.

Den 1. September blev Axel F. Andreasen og Anna Lena Andreasen, Orem, Utah, hæderligt afløst fra deres Mission. Ægteparret arbejdede sidst i Frederikshavn, hvor Broder Andreasen var Grensforstander. Samme Dag blev Seymour J. Nielsen, Hyrum, Utah, hæderligt afløst fra sin Mission. Broder Nielsen arbejdede sidst i Aalborg.

Nye Grensforstandere.

Den 28. Juli 1948 blev Missionær Joseph L. Taylor kaldet som Grensforstander over Horsens Gren. Den 8. August blev Missionær Grant Lee Hansen kaldet som Grensforstander over Silkeborg Gren. Den 12. September blev Missionær Douglas J. Reed kaldet som Grensforstander over Frederikshavn Gren.

Nye Hovedbestyrelser.

Grundet paa forestaaende Afrejser til Amerika er der indsat nye Hovedbestyrelser for Unge Mænds Forening og Unge Kvinders Forening, samt for den kvindelige Hjælpeforening.

Præsident for Unge Mænds Forening: Chr. Tidemann Petersen,

1. Raadgiver: Gunnar O. Jensen,

2. Raadgiver: Carl Johan Sørensen,

Sekretær: Arne Leis.

Præsidentinde for Unge Kvinders Forening: Grete Borly,

1. Raadgiver: Sylva Petersen,

2. Raadgiver: Christa Petersen,

Sekretær: Inger Petersen.

Præsidentinde for Den kvindelige Hjælpeforening: Anna

Claudi Nielsen.

1. Raadgiver: Fanny Jacobsen,

2. Raadgiver: Olga Ørregaard,

Sekretær: Agnes Larsen.

INDHOLDSFORTEGNELSE:

Er det ikke nok, at man er ærlig i sin Tro?	182
Til dig	184
Trosartiklerne	184
Konference i det hellige Land	185
Til Kirkens Medlemmer	187
Idealer	187
Kredslærernes Budskab	188
Tidernes Tegn	97
Henvisninger til Mormons Bog	189
Jeg ønsker at vide	190
Til Missionærene	191
Dansk Forfatter i Salt Lake City	191
Fra Missionsmarken	191